

[Hans Nielsen.]

sitionen et Tilbud fra den daværende Handelsminister om, at han vilde gaa med til at sælge et Aktiebeløb, lydende paa 12½ Mill. Kr. Hvis man dengang havde sagt ja, saa havde de maaske været solgt, for Forholdene har ligget udmærket for Salg i største Delen af den mellemliggende Tid, saa havde Aktierne maaske allerede ligget paa de elskede private Hænder, og maaske endda til en ualmindelig god Kurs. Men dengang sagde man nej, det vilde man ikke. Nu er Regeringen og Flertalspartierne igen gaaet ind paa at sælge disse 12½ Mill. Kr. Aktier, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har udmalet de store Muligheder for Fremtiden, han er som en moderne Shylock parat til, hvis der skal optages et Statslaan, at skære et Skaalpund Kød af den højtærede Handelsminister. Han er jo i Forvejen trivelig, saa det kan være fristende. Men jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: Lad os nu fordøje de 12½ Mill. Kr., før vi taler om mere Salg af Landmandsbankaktier!

Hvad angaar de Ændringsforslag, der er stillet uden for Betænkningen, er navnlig de af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen stillede saa fantastiske, at jeg tilstaar, jeg er ikke i Stand til at trænge ind til Sagens Kærne og overskue Konsekvensen deraf, men at den skulde blive saadan noget som, at Arbejdsløsheden forsvandt, og at ingen mere solgte et Pund Kaffe til en urimelig Pris, det kan det ærede Medlem ikke faa mig til at tro, det kan han være overbevist om. Jeg ønsker derfor kun at fremsætte en Bemærkning til de ærede Medlemmer Hr. Oluf Pedersen og Hr. Valdemar Thomsen, som ankede over, at Aktionærerne i Nationalbanken faar for meget ved den Overenskomst, som er sluttet mellem Ministeriet og Nationalbanken, og som nu skal fornyes af Nationalbankens Generalforsamling.

Jeg tror ikke, de to Herrer har Ret, i hvert Fald kan jeg ikke se, at der er ret megen Forskel paa det, de to Herrer ønsker at byde, og det, som Aktionærerne faar. Jeg ser nok, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen anfører, at Kursen paa Nationalbankens Aktier i September 1931 var 146, men det ærede Medlem kommer sikkert til at regne med en anden Kurs. Den Kurs, som blev noteret den sidste Dag, Børsen var aaben, før man lukkede som Følge af Guldindløselighedens Suspension, var 157, og denne Kurs var paa den rigtige ægte danske Krone med Sterlingkurs: 18,16 og lig en svensk Krone. Det var altsaa den fuldvægtige danske Krone, der

dengang noteredes til 157. Nu ser jeg af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Ændringsforslag, at han vil give Aktionærerne 10 pCt. ud over Kursværdien ved Suspensionen af Guldindløseligheden i September 1931. 10 pCt. til den Kurs, bliver en Kurs paa 173, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen altsaa vil byde Aktionærerne.

Nu kan det ærede Medlem jo regne Prisen ud paa to 4 pCt.'s Obligationer og sammenligne den med en Aktie til den af ham foreslaaede Kurs. (*Christmas Møller*: Det ærede Medlem vil jo betale i Parikroner). Ja, det er rigtigt, begge de to Herrer vil betale i Kontanter. Jeg skal ikke spaa, hvilken Kurs disse Obligationer vil kunne handles til, men der er næppe nogen, der tror, de vil kunne handles til 100, det er vel tvivlsomt, om den kommer højere end til 90. Hvis det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen vil regne Forskellen ud paa saadanne to Obligationer og en Bankaktie til Kurs 173 i rede Penge, saaledes som han tilbyder, saa vil han se, at Forskellen bliver ikke saa stor. Der bliver i alle Tilfælde ikke Tale om 20 Mill. Kr., som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen opgør det til. Der kan maaske blive Tale om 5—6 Mill. Kr.

Men de to ærede Medlemmer tænker kun paa det, vi skal yde, de tænker ikke paa de Aktiver, der er i Nationalbanken. Jeg har ved første Behandling af et lignende Lovforslag for to Aar siden, saa godt som det var muligt for et almindeligt Menneske, der kender Nationalbanken fra Gaden, søgt at gøre op den Profit, der laa i dette Forslag, og jeg kom til det Resultat, at det var en god Forretning. Jeg vil ikke paa dette Tidspunkt udtale, hvad jeg tror om det. Aktionærerne skal, som sagt, holde Generalforsamling om 14 Dage, og det er vel ikke værd at drille dem i nogen Henseende; det skal jeg ikke indlade mig paa. Men naar der her af et Medlem er talt om, hvem der vil fortryde denne Handel, kan jeg ganske roligt sige, at det bliver ikke os, der kommer til at fortryde den; det bliver det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen og det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, der engang, naar Regnskabet bliver gjort rigtigt op for den Forretning, der her afsluttes — for det er i Virkeligheden en Forretning, der afsluttes — kommer til at sidde og græde, for saa vidt de Herrer er i Stand til at græde, hvad jeg meget tvivler om.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne sige til